

Hüüdja Hääl

Jaanuar 2018

Jumala Sõna kuukiri

Tulevasil päevil juurdub Jaakob,
Israel õitseb ning haljendab ja
maailm on täis vilja. Js 27:6

Püsi tugevana, isegi kui Jumal tundub vaikivat, sest võit kuulub ometi sulle. See pole sinult ära võetud ega pole sa lõigatud läbi Jumala elust mõne üksiku vea tõttu, sest see pole viis, kuidas Jumal tegutseb. Pöördu Tema poole nagu kuningas Taavet seda tegi – kogu südamest.

Olles läbinud vaikuse perioodi, mis oli täis raskusi, pimedust ja segadust, kirjutas Taavet järgmised sõnad: „*Issand, sina tegid oma heas meeles kindlaks minu kui mäe, kuid sa peitsid oma palge ja ma tundsin hirmu. Issand, sinu poole ma hüüdsin ja oma Issandat ma anusin*“ (Ps 30:8-9).

Taavet ütles sellega: „Mu elus oli aeg, mil Sa peitsid oma palge mu eest. Tundus nagu Sind poleks olnudki. Nägin enda ümber vaid hävingut – mu enda rumalate vigade tulemust. See kõik vaevas mind, kuid ometi ma hüüdsin Su poole.“

„*Sina muutsid mu kaebuse mulle ringtantsuks; sa valandasid kotiriide mu seljast ja panid rõõmu mulle vööks, et mu hing laulaks sulle kiitust ega vaikiks. Issand, mu Jumal, ma tahan sind tänada igavesti!*“ (Ps 30:12-13).

Nõndasamuti on Jumal pannud kiituselaulu ka sinu südamesse. Ja isegi kui tundub, et Ta vaikib, keeldu sina olemast vait Tema ees. Rõõmutse Temas teadmises, et Ta täidab iga töötuse, mille Ta on sulle andnud. Jumal on olnud ustav sinu jaoks ja on seda alati!

CARTER CONLON

SISU

Fr. Mangs. VEEL ÜKS.....	3
J. Meyer. HOIA OMA LOOTUS KÖRGEL.....	10
AMSTERDAMIS.....	17
M. Vilponen. AZUSA.....	73-80
C. Dye. KUS SA OLED, TAAVET?.....	26

Hüüdja Hääl

Jumala sõna kuukiri.

Tellimisindeks 78 237

Nr. 1 (352) 2018. Kahekümne üheksas aastakäik.

Toimetaja HEIKI PÕLDARU

tel 5545044

Toimetuse postiaadress:

Imavere, 72401, Järvamaa

MTÜ Hüüdja Hääl

a/a EE732200221004116193

Süüdja Süäl

Parandage meelt, sest taevariik on lähedal.
Jeesus tuleb varsti.

JAANUAR

Nr 1(352)

2018

Veel üks

Jutlus televisioonis 2. märtsil 1980

Apostlite tegude 17. peatükist loeme: „*Jumal, kes on teinud maailma ja kõik... kuigi tema küll ei ole kaugel ühestki meist, sest tema sees meie elame ja liigume ja oleme...*” (s 24 ja 28).

See tähendab, et meie koosolekul täna on veel keegi. Silm ei näe teda. Kaamera ei taba teda. Teda ei arvestata statistikasse, kui loendame koosolekul osalejaid. Siiski on ta siin.

Just tema ütles kord:

„*Minule on antud kõik meelevald taevas ja maa peal... Ja vaata, mina olen iga päev teie juures ajastu lõpuni*” (Mt 28:18,20).

Tema on taeva ja maa Issand. Tema nimi on Jeesus Kristus.

Ta on siin tõelisem kui keegi meist. Kui tahes kogu südamega elame kaasa, oleme siiski inimesed. Kõik inimlik on aga suhteline.

Kuid elav Kristus on siin jumaliku armastuse kogu püha väega.

Ta on siin kõikväelise Päästjana.

Ta on siin elava vaim-

olendina. Sest temast ütleb Piibel:

„Viimne Aadam sai vaimuks, kes elustab” (1Kr 15:45).

Kuid ta ei ole üksnes siin. Ta on pereringis, mis on just nüüd kogunenud TV juurde. Ta kuulub ka pereringi. Sest on kirjutatud: „Eks ole meil kõigil üks isa? Eks ole meid loonud üks Jumal?” (Ml 2:10).

Tema on sinu juues, kes oled täiesti üksi ja kes vahel kannatad üksinduse tõttu. Sinu üksinduses on veel keegi.

On tõsi, et on olemas üks, kes on sulle lähemal kui sinu kõrval olev sõber. Ta on sulle lähemal kui sinu süles lebav laps. Ta on lähemal kui riided, mis on sinu ihukatted. Sest on kirjutatud: „... kelle käes on kõigi elavate hing ja iga lihase inimese vaim” (Ii 12:10).

Ja veelgi enam: „Kui ta... oma Vaimu ja hingeõhu tagasi võtaks, siis heidaks kõik liha üheskoos hinge ja inimene saaks jälle põrmuks” (Ii 34:14-15).

„... sest tema läbi on loodud kõik... ja kõik püsib koos temas” (Kl 1:16,17).

Ülalhoidva jõuna on ta kõiges, mis elab.

See jumalik tõelisus oli reaalne psalmistile, kui ta kirjutas kolm tuhat aastat tagasi:

„Kuhu ma võiksin minna su Vaimu eest? Ja kuhu ma põgeneksin su palge eest? Kui ma astuksin taevasse, siis oled sina seal; kui ma teeksin endale aseme surmavalda, vaata, sina oled seal!” (Ps 139:7.8).

Seda tõelisust koges astronaut James Irwin Kuule saabudes. Ta ei läinud sinna, et kohtuda Jumalaga või põgeneda tema eest. Ta lihtsalt reisis. Kuid sinna jõudnud, koges ta elavat Kristust teisiti kui kunagi maa peal. Tema elu muutus ja ta pöördus tagasi teise inimesena.

See sai tõelisuseks sellele norrakale, kes aastakümneid tagasi jõudis Põhja-Jäämere Karusaarele, et valvata põhjanabale suundujate varustust.

Neid tuli sinna kaks, kuid

just jõuluõhtul suri üks kaaslastest ja teine jäi üksi. Ta jutustas mulle:

„Haua kaevamine oli võimatu. Kui oleksin tassinud kaaslase surnukeha välja, oleksid jääkarud selle ära söönud. Raiusin haua külma välisseina äärde, asetasin ta sinna ja matsin lume alla.”

Mitte kunagi Norra kirikutes polnud ta kogenud sellist Jeesuse lähedust nii tõelisena, nagu nendel lühikestel jalgsimatkadel polaaröös või veetes tunde samas ruumis koos surnud kaaslasega.

„Kui ma astuksin taevasse, siis oled sina seal; kui ma teeksin endale aseme surmavalda, vaata, sina oled seal!”

On tõsi, et temas me elame ja liigume ja oleme, sõltumata sellest, kus oleme.

Sellest tõelisusest ei vabane me kunagi.

Sina võid salata Jeesuse ajaloolist eksistentsi. Sa võid eitada seda, et ta on elav vaimolend.

Sina võid tallata tema käske jalgadega ja põletada temast kõneleva raamatu.

Sina võid hüljata tema

täiesti ja jätta ta välja oma arvestustest.

Sa võid kasutada valesti tema nime, pilgata teda ja teda sajatada.

Kuid sa ei pääse temast kunagi vabaks.

Peaagu kõike siinmainitud püüdis sõnastada see mees Västerbottenist, kes lihtsalt uudishimust juhtus tulema vabakiriku esikusse ärkamiskoosoleku ajal. Oli muide igavikupühapäev.

Ta oli nii täielikult jätnud Jumala välja oma arvestustest, et ta ei uskunud Jumala olemasolu. Iga kord, kui ta möödus mõnest kirikust, pomises ta poolihääli:

„Ma ei usu ei vürstidesse ega jumalatesse, üksnes meie oma käsivars saab meid aidata.”

Ta oli enesekindel ja veendunud. Kuid ta seisis selles esikus ja ja elav Kristus oli seal. Ta laskis oma pimestaval valgusel langeda temale. Elavad tõed tabasid teda nagu mõõgalöögid. Ta seisis ukstel higistades ja värisedes, kuni ta enne jutluse lõppemist komberdas pastori magamistuppa ja heitis põlvili

voodi juurde.

Pärast jutlust toodi laulu ajal mulle sõna, et mees on seal. Kiirustasin tuppa ja leidisin ta nutmast nagu abitu lapse, valmis andma ennast Issandale.

Ja nii ta ka tegi. Mõni päev hiljem nägin teda ja kuulsin teda andmas elavat tunnistust oma kogemusest.

„Jumal võttis mind ja lõi mind kildudeks hunnikusse ning tegi minust väiksema kui seal põrandapraos oleva väikese liivatera.”

Siis ta ülistas Jumalat pääste eest.

Kõik ei vaja sellist klohmi- mist, kuid temale oli see vältimatu.

Elav Kristus on praegu siin ja sa ei saa midagi tema eest salata.

Vahel on kerge lihtsalt petta inimesi. Sa võid petta nii sõpra kui vaenlast; võid vedada ninast abikaasat, kuid mitte kunagi elavat Jumalat. Sest on kirjutatud: „*Issand, sa uurid mind läbi ja tunnend mind... ja kõik mu teed on sulle tuttavad*” (Ps 139:1.3).

„... *vaid kõik on alasti ja paljastatud tema silma ees*” (Hb 4:13).

Keegi göteborglane uskus kord olevat teinud täiesti õnnestunud kuriteo. Kui kõik olid lahkunud firmast ja ta jäi üksi kontoris, võltsis ta ühe numbri ja paar nime ning sai rahasumma, mida ta just sel hetkel arvas vajavat. Kõik läks hästi ning oli vaikne ja rahulik seni, kui ta sattus ärkamiskoosolekule Betlehe- mi kiriku rõdule.

Seal ma juhtusin keset jutlust tõstma vasaku käe, osutama mehele ja ütleva:

„Kas sa mäletad seda õhtut seal kontoris. Kõik olid läinud ja sina olid seal üksi. Sa võltsisid paar nime ja ühe numbri. Sa arvasid, et keegi ei näe sind, kuid sa eksisid. Sina ei olnud üksi. Jumal nägi sind.”

Siis see toimus. Mehe näo- värv muutus. Tema pea vajus alla ja peitis end käte vahele. Hetk hiljem mees tõusis ja läks vestlustuppa, et korrall- dada oma vahekord Jumalaga ja leppida ära inimestega.

Kõik on alasti ja paljastatud tema silma ees.

„... ja kõik mu teed on sulle tuttavad.”

Kõik minu teed. Mitte üksnes patu, kurjuse ja ülekohtu teed, vaid kõik minu teed.

Ta nägi sind juba pärast pattulangemist, kui sa kartsid patu tagajärgi ja kui sinu sees oli pidev sisemine põrgu. Sa kartsid, kartsid kuni surmani.

Ta nägi sind kitsikuses ja lootusetuses, kui su elu oli selline, et sa ei tahtnud elada. Ta nägi sind sellel hetkel, kui oli vaid üks väike samm sinu ja surma vahel. Ta nägi sind ka siis, mil oleksid teinud sammu, kui sa poleks kartnud saatust pärast surma.

Ta nägi sind, kui sa lugesid Piiblit ja selle peitu panid, kui kuulsid uksele lähenevaid samme.

Ta nägi sind, kui sa tõmbasid teki üle pea ja panid käed risti, nii et sõrmed läksid valgeks, samal ajal kui pisarad valgusid põskedelt ja huuled sosistasid palvet, mida sa ei julgenud öelda häälega.

Ta nägi sind, kui sa vahel palvetasid ja vahel vandusid

ning üksnes tema teadis, mis oli palve ja mis needmine.

Ta on näinud kõike.

Kuigi ta on näinud kõike ja teab sinust kõik, ei vaata ta sinule karmilt.

Ta vaatab sind hella pilguga, silmadega, mis on täis püha armastuse kannatust, valu ja kaastunnet.

Ta vaatab sind samasuguste silmadega nagu kadunud poega, kui see koju tuleb. Ema ei ole pime rikutud näojoontele, mustusele ega kortsus ülikonnale. Kuid ta näeb ka midagi muud. Ta näeb poega – last – kes tuleb koju. Ja kogu tema sisemus on nagu suur hüüatus: „Tere tulemast!”

Just siis vaatab sind Issand. Ta näeb nutvat igavikulast, kes igatseb nii Isa kui kodu.

Mitu korda oled kuulnud seda last nutmas või vähemalt nuuksumas? Sa oled käskinud tal vaikida.

„Pole vaja tundeid! Pole vaja usulisi veidrusi! Pole vaja pisaraid!”

Kuid nüüd nutab ta jälle. Ta hüüab puhtuse, vabaduse ja rahu järele, hüüab valguse,

elu ja Jumala järele. Hüüab osadust temaga, kes kord ütles:

„Laske lapsed minu juurde tulla, ärge keelake neid, sest selliste päralt on Jumala riik!” (Mk 10:14).

Sinus olev laps hüüab teda, kes kord võttis sülle väikeseid lapsi, silitas nende pead pehmelt käega ja lasi oma käel olla laste pea peal, et vahendada neile jumalikku õnnistust.

Palun sind, sõber, ära piina nutvat igavikulast – vaid kuula lapse palvet ja lase sellel saada vastus. See on parim, mis on sinu sees.

Lase sinus oleval igavikulapsel suunata end Jeesuse juurde.

*Jeesus parim aitaja
mures Sind ta lohutab.
Mure suunab vara, hilja
tänumeeles Isa poole.*

*Asjata on muretseda
vaeva kaisus kaevata
Jeesus abi annab ikka
kui sa palud Jumalat.*

*Kiusatuste päevakuumas
kartus tihti ahistab*

*Ära lootust välja heida
kiida ikka Jumalat.*

*Abistajat vägevamat
suutlikumat ei leida saa
Sinu puudust Jeesus tun-
neb*

Palu abi Jumalalt.

Keegi ei mõista sind nii nagu tema, sest keegi ei tunne sind nii nagu tema.

Kui sa palud arsti uurida oma haiget ihu, peab ta saama teavet sinust ja sinu haigusest. Ta katsub otsmikku ja mõõdab temperatuuri, teeb EKG. Ta mõõdab vererõhku ja teeb vereproovi. Ta võtab proove, mille saadab laboratooriumisse. Vahel on hea küsida nõu ametikaaslaselt ja kuulata tema seisukohta.

Ta teeb nii, kui ta on päris arst. Posija annab vaid korraldusi, kirjutab retsepte ja võtab tasu.

Kui aga tuled Issanda juurde ning tood oma haige ja mureliku hinge, on tal kohe

olemas diagnoos sinu vaevuse kohta. Ta teab kurjuse algpõhjust ja teab tervendusmeetodit selleks puhuks.

Psalms 139 on väike, kuid väga imeline sõna, mille siin esitame:

„Su silmad nägid mind juba mu eos” (s 16).

Enne kui sina olid saanud eostatud, nägi Issand neid pärilikke tegureid, mis hakkavad kontrollima seda väikest elu ja hoidma haaret sellel, kuni surm on teinud oma töö.

Ta nägi isa ja ema ja isaisa ja isaema ja emaisa ja isaisa. Ta nägi jadas kõik neid esisasid ja teadis täpselt, mis mõju kellelgi neist on sind mõjutavatele pärilikele teguritele.

Ta teab, mis keskkond ja nn vaba tahe on põhjustanud sinu kujunemise selliseks inimeseks, kes sa oled praegu.

Kasutame veel ühte sõna:

„Sest kes inimestest teab inimese mõtteid peale inimese vaimu, kes temas on?” (1Kr 211).

Mõned kiitlevad, et tunnevad ennast.

Tühi jutt!

Vaid sinu vaim – või kui tahad öelda – alateadvus – teab tegelikult, kes sa oled. Kuid üksnes natuke haaval ja osaliselt annab alateadvus meie teadvusesse, mõistmisse üle seda, kes me oleme. Selle pärast jäävad paljud inimesed endale võõraks.

Kuid on Üks, kes teab. Tema, kelle kohta öeldi:

„...ning tal ei olnud tarvis, et keegi oleks andnud tunnistust teise inimese kohta, sest ta teadis, mis oli inimeses” (Jh 2:24,25).

Ta teab kõik.

Kui sa tuled tema juurde, ei pea sa palju aega kasutama rääkimiseks, kes sa oled, mida sa tunned ja milline on sinu olukord. Ta teab seda niigi.

Temal on anda õige ravim, tingimatult õige ravijuhend.

Issanda määratud ravimeetodid ei ole väiksem kui ta ise.

Ta annab armastuse sinu külmusesse.

Ta annab rahu sinu rahu tuse südamesse.

Ta annab elu kaduvuse lastele.

Ta annab üleloomuliku väe nõrkadele.

Nüüd on ta siin ja sina oled siin. Sa ei pea muud tegema, kui anduma temale.

Andu tingimusteta tema pühale tahtmisele, sest see on hea.

Andu tingimusteta tema pühadele töotustele ja pakkumistele, sest ka need on head.

Andu tingimusteta temale endale, sest ta on imeline.

Nii te kaks kohtute: Nähtamatu ja nähtav – Päästja ja patune.

Kohtu kuningate Kuningaga

kiirelt talle kohta tee!

Õndsuse ja au siis Sulle endaga ta kaasa toob.

FRANK MANGS

Hoia oma lootus kõrgel

Alustan väikese looga. Ühes perekonnas olid sarnased kaksikud. Nad erinesid vaid ühes asjas. Üks neist oli optimist, täis lootust, kes nägi alati helgemat poolt. Teine oli sünge pessimist, kes nägi üksnes halbu võimalusi. Vanemad olid mures laste äärmuslikkuse pärast ja viisid nad arsti juurde. Arst andis nõu:

"Kinkige järgmisel sünnipäeval pessimistile uus jalgratas, kuid optimistile üksnes sõnnikut."

See tundus liiga äärmuslik. Poisse oli koheldud samaväärselt. Sel juhtumil aga otsus-

tasid vanemad järgida arsti nõuannet.

Sünnipäeval andsid vanemad pessimistile üle kalli tippklassi võistlusjalgratta. Nähes ratast, ütles pessimist: "Kindlasti kukun selle jalgrattaga ja murran oma jala-luu."

Siis andsid vanemad optimistile üle karbitäie sõnnikut. Poiss avas selle, oli hetke hämmastunud ja jooksis siis rõõmust kiljudes õue: "Kui on sõnnikut, siis peab kusagil olema ka poni!"

Räägin teile oma lugu. Olin suure osa oma elust äärmiselt negatiivne persoon. Nägin kõigis üksnes vigu. Olin oma elus palju haiget saanud ja olnud sageli pettunud. Kui aus olla, siis 23selt, kui abielus inimesega, ei mäleta ma, et oleksin kunagi olnud päriselt õnnelik.

On kurb, kui keegi kasvab selliselt, kuna vahel jätkub elus kõik nii, nagu see on alguse saanud, kui ei lasta Kristusel seda muuta.

Need inimesed, kellel on olnud raske, ei julge sageli oodata midagi head, kuna nad kardavad pettuda. Kontrolliva pettumuse valu paneb nad mõtlema: "Ma ei oota midagi head tulemas, kuna kindlasti seda ei juhtu."

Kui sina oled selline, siis pead sa sa muutuma täna. On hämmastav, kui palju võib elu muutuda, kui sa hakkad lootma. Kui loodad kogu elu midagi head ega saa seda, oled paremas olukorras kui see, kes ei looda midagi ja saab selle. Olles täis lootust ollakse õnnelik.

Hingevaenlane ei soovi seda. Varas tuleb vaid tappa,

varastama ja hukkama. Jeesus ütles: "*Mina olen tulnud, et neil oleks elu, ja oleks seda ülirohkesti.*"

Vaenlane ei soovi, et omame neid väärtusi või takistab ta nende arengut. Ta soovib varastada meie rõõmu, kuna rõõm on energia.

Piibel ütleb: „... sest rõõm Issandast on teie ramm.“ (Ne 8:10)

Kui mul on õige hoiak, tunnen füüsilist energiat voo-gamas. Tunnen kõike kuivavat, kui minul on vale hoiak. Sinul on oma hoiakud. Keegi ei saa neid muuta kas heaks või halvaks ilma sinu soovita.

Negatiivsel isikul ei ole häid asju piisavalt, et ta oleks õnnelik. Keegi ei saa sulle põhjustada negatiivset hoiakut.

Vahel arvame, et meie hoiak peabki olema halb olukordade tõttu. See on loomulik mõtteviis, kuid kristlasena ei pea see nii olema, kuna Jumal annab midagi, mis on suurem kui mis tahes välispidine mõju.

1Jh 4:4: "... sest see, kes on teis, on suurem sellest, kes on

maailmas."

Piibel õpetab, et me peame tõstma oma pea kannatustes ja tegema seda sihipäraselt. Võib olla oli kellelgi teist raske eelmisel aastal või on sul olnud isegi viis aastat raskusi. Võib olla on kogu su elu olnud raske. Sa ei tohi aidata vaenlasel hävitada oma elu, olles masendunud, maha surutud, negatiivne ja pessimistlik, või keeldudes uskumast, et midagi head võiks toimuda. Saame seda, mida usume.

"Nagu sa oled uskunud, nõnda sündigu sulle!" (Mt 8:13). Kui palju usud, saad vähemalt poole. Kui sa ei usu, ei saa sa midagi.

Sageli ei ole me lootuses sihipärased. Ootame üksnes, mis juhtub.

„Loodan, et koosolek oleks hea.” See ei ole piibellik ootus. See ei erine milleski lihtsalt soovimisest.

Piibli lootus on üsna lähedane usule. Nad lootsid usus. Usk paneb sind ootama, et head asjad toimuvad. Sa usud Jumala töötustesse. Sa ootad.

Tegelikult on lootuse määratlus kindel, rõõmus

ootus, et midagi head hakkab juhtuma. Mulle meeldib see.

Mõni mõtleb: "Ma ei saa midagi, kui ma nii ei tunne."

Ma ei räägi sellest, kuidas sa ennast tunnend, vaid sellest, mida otsustame uskuda ja rääkida. Ütlen jätkuvalt ühte ja sama: "Ava oma suu ja ütle midagi positiivset, kuna see naaseb sinu näole, suundub kõrvadesse ja süveneb sinu vaimu."

Sa võid rääkida endale parema meeolu. Võid ennast välja rääkida pahast tujust. Võid enese välja upitada enesehaletsusest. Sa teed seda kasutades Jumala sõna, milles on positiivne ja kindel ootus nähtamatu ja tulevase suhtes. Lootus on millegi hea ja rõõmsa ootus.

Hakkasin saabunud aasta jaanuarist ütleva seda regulaarselt. Pole just palju päevi möödunud, kuid olen julgustanud inimesi kõikjal. Tee ka sina seda, enne kui tõused sängist või vahetult pärast seda. Ava oma suu ja ütle: "Täna juhtub minuga midagi head!" Soovitan, et ütled selle välja kuuldavalt.

Ära lõpeta sellega. Jätka ja tee vaenlane tõeliselt vihaseks, öeldes: „Midagi head toimub minu kaudu.”

„Midagi head juhtub minule ja minu kaudu, kuna meid on õnnistatud olema õnnistuseks.” Ära soovi olla lihtsalt õnnistatud. Jumal ütles Aabrahamile: "Mina õnnistan sind ja teen sinu õnnistuseks paljudele."

Lootus on väga lihtsalt positiivne hoiak ja mõteviis. Lootusrikas inimene keeldub olemast negatiivne. Ehkki ta tunnistab ja tegeleb oma probleemidega, püsib ta lootusrikas mõtetes, hoiakutes ja kõnes alati, kuni võiduni. Ta püsib lootusrikas mõtetes, hoiakutes ja kõnes... ja kõnes... ja kõnes... alati kuni võiduni.

Igaüks saab otsustada olla lootusrikas. Kui ma ei suuda panna teid seda mõistma, kaotan üksnes aega. Kui laseme tunnetel ja olukordadel otsustada, kas meie lootus on üleval või maas, siis kontrollib meid hingevaenlane. Anname talle oma elu võtmed ja ütleme: "Siin need on, tee mida tahad."

Igaüks, kes loeb seda, võib otsustada olla täis lootust. Miks peaks keegi otsustama teisiti? Kui sa saad teha ennast rõõmsaks, miks valid teha teisiti?

Sinu mõtted, hoiakud ja sõnad kuuluvad sinule ja sa ei pea ootama mingit erist tundeid lootuskülluseks. Me teeme otsuseid ja tunded järgnevad. Me ei oota enne otsustamist, kuidas meile tundub.

Mulle meeldib Rm 15:13: *"Aga lootuse Jumal täitku teid kõige rõõmu ja rahuga usus, et teil oleks küllaga lootust Püha Vaimu väes!"*

Uskumine on positiivne ootus ja Jumala töotustele vaatamine: "See on minu jaoks. Usun, et Jumal teeb seda minu elus."

Võitle enda eest. Ära ole passiivne istuja lootuses, et midagi head juhtub. Ära ole kade teistele: "Ma ei tea, miks mulle ei juhtu kunagi midagi head."

Mina tean. See sõltub sinu hoiakutest. Ütle: "Tänu, Jumal, et oled neid õnnistanud. Ka mina olen samas järjekorras."

Jumal on lootuse tooja. Lootust ei oleks ilma Jumalata. Pole ime, et maa-ilm on probleemides. Meil on õigus tõsta oma lootus kõrgele, kuna elame viha, negatiivsuse, halbade uudiste ja kõige muu taolise keskel. Seetõttu käskis Jumal mul kirjutada raamatu "Hoia oma lootus kõrgel".

Kui sinul on vähe lootust, soovin, et omad seda palju. Kui sul on olnud palju lootust, soovin sinule lootust ülevoolavalt.

Kahtlused ja negatiivsus varastavad lootuse. Kui oled lootusetu või äraspidine, siis vajad usu elavdamist ja positiivset hoiakut. Ütle: „Midagi head juhtub minule. Midagi head juhtub minu kaudu.”

Võid marssida tund aega järjest ja korrata: "Jumal on hea ja midagi head juhtub minule. Kui Jumal saab õnnistada keda tahes, saab ta õnnistada ka mind."

Tajun siin võidmist. Masendus murdub, negatiivsus taandub. Ütle hüvasti nendele halbadele hoiakutele. Nüüd on uus päev. Midagi

head kuulub sinule täna.

"Kas tead, Joyce, kui ärkasin täna hommikul, olin täitsa maas." Ka mina ei olnud väga tõstetud.

Vahel on just hommikud rasked, eriti eakana, kui kõik see, mis enne oli üleval, vajub alla. See on karm. Kõik näib minevat samaaegselt. Mis on minuga juhtunud?

Kuigi me ei saa keelata negatiivseid tundeid, võime peletada need ära õige hoiaku, kõnega ja tegudega.

Võitle enda eest. Võitle oma perekonna eest. Kui oled majas naine, oled ka ema. Saa rõõmsaks, ema. Kui ema ei ole rõõmus, pole ka teised rõõmsad.

Rm 15:15: „*Kohati olen ma teile üsna julgesti kirjutanud, nagu teile meeldetuletuseks, toetudes Jumala poolt mulle antud armule...*”

Nagu olen öelnud, oli minu lapsepõlv üsna raske. Minul oli halb hoiak oodata üksnes halbu uudiseid. Kas saate aru, millest ma räägin? Minu elus on olnud nii palju soppa, et ootasid vaid, mis juhtub järgmiseks.

Hakanud teenima Jumalat ja saanud parema osaduse temaga, olin ühel hommikul kammimas oma soengut peegli ees, kui tundsin ähvardavat rõhumist. Küsisin Jumalalt: "Mis see on?"

Kuulsin vaimus: "Kuri aimdus."

Ma isegi ei teadnud, mida see tähendab.

Õpetussõnad 15:15 ütleb Piibel: "*Viletsal on kõik päevad pahad, [rahutuses ja halbades ootustes], aga rõõmsal südamel on alati pidu... [olukordadest sõltumatult].*"

Kas pole suurepärane piiblitekst? Oleme rääkinud sellest, et võtame meelevalla vaenlaselt...

Piibli järgi saame seista vastu kuradile, siis ta põgeneb. Me ei näe kuradit ja kurje vaime oma silmadega, kuid kogeme nende rõhumist.

Tundsin tohutut vabane mist selle nädala lõpul. Kui me ülistame, ei pääse rõhuvad vaimud siia. Kui tajud suruvat õhkkonda, siis pead ütlema: "Olen sinu vastu, vaenlane, Jeesuse nimel. Ma ei kavatse masenduda. Panen oma lootuse Jumalale. Usun,

et minu elus toimub midagi head. Jumal on hea minule."

Mulle meeldib Sak 9:12: "*Pöörduge tagasi turvapaika, lootusrikkad vangid, sest ma kuulutan täna: Ma tahan sulle kahekordselt tasuda!*"

Ta ei ütle, et ta teeb seda kohe. Seda võib mõista: „Kuulutan sinule, et ma teen seda sinu elus, kuid sina pead olema lootusriikas vang, et seda näha.”

Mida see tegelikult tähendab? Ma ei saa teha muud, kui pean uskuma Jumalat. Soovin näha oma elus Jumala suuri asju. Miks mitte elada nii?

Kui ma valiksin teist kellegi ja ütleksin: "Anna oma aadress, siis tulen homme sulle lõunale."

Mina olen vaid inimene. Kuid kui me lepiksime kokku, et tulen kell kolm, siis sa juba veerand tundi varem ootad, kõnnid edasi ja tagasi ning sul on kõik valmis; vaatad aknast õuetele või lähed välja ootama.

Kui me usume inimestesse ja ootame nii väga neid tule-

vat... siis kas keegi teist otsib elu Jumalaga, nii et Jumal ise tuleks kohale?

Me peame ootama Issanda tulekut. Ta ütles: "Ma tulen tagasi ajal, kui te seda ei arva."

Olen märganud Uut testamenti lugedes varakristlasi sageli ütlemas: "Tee nii, kuna Issanda tulek on lähedal."

Nagu Fl 4:5: "*Teie leebus saagu teatavaks kõigile inimestele. Issand on ligidal!*"

Peaksime rohkem mõtlema igavikule. Mis siis, kui ma ei saa kõike soovitud siin maa peal. Usun sellesse. Ootan seda.

Kuid kui pean astuma ajast igavikku, omamata midagi, saan selle siiski, kuna sinna jõudes on kõik meie. Siis tunnetad sina täielikult ja sind tunnetatakse täielikult.

Kui oled haavatud ja kahtled, kas asjad kunagi paranevad, siis soovin lugeda sulle Billi saadetud loo lootusest:

"Minu abikaasat, 31-aastast naist, 5 alla 8-aastase tütre ema tabas südame seis-

kumine, kui ta oli poodlemas teises linnas. 90 % taolistest juhtudest lõpeb koheselt surmaga. Jõudnud haiglasse, oli ta koomas. Mind kästi olla kõigeiks valmis. Pastor korraldas viimse võidmise. Naine viidi alajahutuse seisundisse, nii et tema elundid säiliks.

Mulle öeldi, et vahel koomas viibijad tajuvad kõnet. Mu sõnad hakkasid lõppema. Kuna ta vaatas igapäevaselt Joyce'i, siis jooksin ostma raamatut "Hoia oma lootus kõrgel". Lugesin seda talle ette. Selle raamatu tarkus aitas mind.

Kui lõpetasin lugemise, seksus asjasse Jumal. Naine liigutas varbaid ja avas silmad. Olen nüüd minemas haiglasse teda koju tooma. Aitäh, et aitasid mul kogeda, kui suur on Jumal. Tänu, et andsid sellise lootuse."

Kui hämmastav lugu. Kui julged tõsta oma lootuse kõrgele, hakkavad asjad muutuma. Usk kasvab, rõõm taastub ja rahu valitseb.

JOYCE MEYER

Amsterdamis

TV7 saates „Haastatelussa” vestlemas **Susanna Suomi** ja **Evelyn Martinez**.

SS: Kas sa mõtled vahel sellele, kuidas sinu elu muutuks, kui sa kuulaksid Jumalat rohkem? Evelyn Martinez õppis kuulama Jumala häält juba lapsena. See on viinud teda mitmesse seiklusesse. Tere tulemast, Evelyn Martinez!

EM: Tänu, et sain tulla.

SS: Oled rajanud Amsterdamis *Hope Initiatives* ühingu. See aitab tüdrukuid vabaneda prostitutsioonist. Kas sa räägiksid ühe abisaanud tüdruku loo?

EM: Tüdruku nimi on Anna. Paar aastat tagasi käisin punaste laternate tänaval ja kohtasin seal tänavatüdrukuid. Kõndisin mööda Anna aknast ja lehvitasin talle. Tundsin, et pean minema temaga rääkima.

Küsisin temalt: "Mida sa tegelikult teha tahad? Kas jääda siia või lahkuda?"

Ta hakkas nutma ja ütles:

"Olen olnud siin alles kolm kuud. Olen palvetanud: "Jumal, kui Sa olemas oled, aita mul siit lahkuda või ma tapan enda.""

See oli sellel päeval, kui kohtusime, millest algas imeiline lugu, kuidas aitasime teda lahkumisel. Ta töötab praegu täie kohaga koristajana hotellis. Ta andis oma elu Jeesusale ja kannab hoolt perekonna eest. Tal läheb nüüd väga hästi.

SS: Mitu tüdrukut teie misjon võidab nädalas või kuus?

EM: See on muutuv. Mõni nädal on tegusam. Kolimine ja suhteloomine võtavad aega. Esmalt tuleb võita nende usaldus. Vahel saadetakse meile tüdrukuid. Vahel jõuame ise nendeni. Võib olla 10 - 15 tüdrukut, kuid see võtab aega. Alguses tuleb luua suhe ja võita usaldus, enne kui muutus saab alata.

SS: Loomulikult, see on pikk protsess. Milliseid meetodeid teil on nende võitmiseks? Mainisid juba, et teile saadetakse tüdrukuid ja käite ka ise nendega suhtlemas.

Milline on praktiline töö?

EM: Vesteldes küsime nende elu kohta. Neil on oma unistused, perekonnad ja olukorrad. Räägime sellest, millist elu nad soovivad ja mida nad tahaksid teha. Arendame eluplaani, milles on eesmärgid ja tähtaegu.

Kui ta soovib vabaneda, siis otsustame, millal. Kas ta on elu ohus? Kas ta lahkub samal päeval, järgmisel nädalal või järgmisel kuul?

Hakkame planeerima tema lahkumist. Räägime ka oskustest, koolitusest, õppimisest, tulevases elukohast, sugu- lastest, hooldatavatest, kulu- dest.

Töötame koos perega. Aitame lapse kõrgkooli, et katkestada vägivalda ja vaesuse nõiarõng.

Meil on mentorprogramme. Nad läbivad kursusi. Arendame oskusi ja arutame huvi- alasid. Tähepunkt on ette- võtlus. Nad saavad töötada näiteks kodust riide- või muu kauba müüjana.

Mõni tahab töötada firmas. Mõni alustab näiteks koris- tusettevõttega. Kõik sõltub isikust. Nad on pühendunud

ja teevad kõvasti tööd.

SS: Kostub julgustavalt. Kas selliseid tüdrukuid on palju, kes tahavad jääda oma tegevuse juurde? Või soovib enamus lootusetult lahkuda?

Sageli räägib meedia tüd- rukutest, kes ütlevad: "Olen ise selle valinud?"

Milliseid tüdrukuid teie olete kohanud?

EM: Igasuguseid. Mida kauem nad on töötanud seksi- kaubanduses, seda rohkem nad tahavad välja. On juhu- seid, kui tüdruk soovib jääda, kuid kui vestlust jätkata, sel- gub, et ta tunneb ennast ole- vat ähvardatud.

Olukord võib olla väga keeruline. Ometi pole ma kunagi kohanud kedagi, kes tegelikult tahab jääda. See on väga alandav. Selles on palju vägivalda. See on väga masendav. Kas see kestab lühemat või pikemat aega, kuid tüdrukud saavad kahjus- tusi ja haavu, samuti sisemi- selt.

SS: Kuidas te aitate neid? Milliseid võimalusi teil on?

EM: Esmalt me tõeliselt armastame neid. Osutame neile mõistmist. Püüame

panna neid kogema, et me ei mõista neid hukka. Iga tervenemine on ainukordne ja eriline.

Liigume nendega sammu pidades. Küsimus on nende elust. Koostame koos plaani. Selles sisaldub ka tervenemine. Nad ise otsustavad, kui kiiresti protsess kulgeb ja mida nad ise tahavad teha.

Tähtsaim on armastus. Vajame ka andeksandmist. Kusagil hakkame rääkima neile andestusest. On palju neid, kes on neile ülekohut teinud.

On vajalik ka oma hingeelu uurimine. Nad peavad andma andeks nii endale kui teistele. See taastab.

SS: Kuidas on võimalik andekssandmine sellises olukorras? Loomulikult on Jumalale kõik võimalik. Andeksandmine on pikk protsess. Kuidas nad õpivad andma andeks ja kuidas nad üldse seda suudavad?

EM: See on sama nagu teistelgi. See on protsess ja seal on korrused. Kõigil meil on elus valu. Seda on põhjustanud kogemused ja see, mida meile on tehtud ja mida oleme teinud teistele. Seda

kooritakse kihthaaval ja see läheb ikka sügavamale.

Kui kogetakse andeksandmist esimeses kihis, annab see nii palju vabadust ja rahu, et tahetakse jõuda sügavamale. Me kõik soovime kogeda õnne, rõõmu ja rahu. Soovime vabaneda piinavatest mälestustest ja valust, vaevalisest mõtetest, sellest, mis meiega on juhtunud. Andeksandmine on osa protsessist.

SS: Jumala hääle kuulamine on sinule tähtis. Räägime sellest, kuidas sa seda õppisid. Kuidas kasutad seda oma igapäevases töös tüdrukutega?

EM: Kui kuulata Jumalat, on tal alati midagi head öelda. Kord käisin punaste laternate tänaval ja nägin ühte täiskasvanud naist. Tema meik oli suurepärase. Ma ei teadnud, kust ta oli selle saanud, kuid ta nägi väga hea välja. Läksin tema juurde ja ütlesin: "Sa näed väga hea välja. Kas sind meikis?"

Ta ütles, et tegi seda ise.

Ütlesin: "Kas sina ise? Sinust võib saada hea jumestaja. Oled väga võimekas. Me peame sellest rääkima."

See oli väline. Kõik võisid seda näha. Kuid südames kogesin, et see tegi Jumalale rõõmu.

Ta ütles: "Vaata teda. Kas ta ei näe suurepärase välja?"

Sellest piisas, et sütitada sädet. Temal oli see oskus. Ta võiks teha midagi muud, lähida koolituse ja omada töökohta. Jumal tegutseb nii väikestes kui ka suurtes asjades.

Vahel piisab väikesest julgusest, et aidata kedagi välja. Ta tajub, et tema enda normalseks peetud asi on eriline and või oskus, mida saab kasutada.

SS: Täiega tore. Tulid Amsterdami Dominikaani vabariigist. Oled elanud ka Ühendriikides ja Kanadas. Tajusid Kanadas kutset tulla Amsterdamis. Kuidas Jumal sind kutsus?

EM: See võib kostuda veidi imelik, kuid minul on Issandaga selline suhe, et ta räägib minuga isiklikult. Kord soovis ta, et tulen Amsterdamis. Ta soovis rääkida minuga seal.

Kohale jõudnud, tundsin Jumala südant selle linna

suhtes ja tema empaatiat inimeste ja prostitutsioonis osalevate naiste suhtes. Ka naiste juurde minevate meeste suhtes.

Tavaliselt mõeldakse, et kui Jumal annab andeks patte, on see kõik talle vastik. Kuid ta on empaatiline ja armastav.

See puudutas mind, kuid ma ei teadnud prostitutsioonist midagi. Ma mõtlesin: hea küll, minust saab eestpalvetaja.

Kuid kui ma pöördusin tagasi Kanadasse, ütles Issand mulle: "Mine tagasi Amsterdamis rajama ühingut. Kanna hoolt nende naiste ja perekondade eest. Armasta neid. Kavatsen võidelda prostitutsiooni vastu maailmas."

Küsisin temalt: „Miks?“ Ta vastas: "Kas tead mida, Evelyn? Ma ei lase neid saada hingevaenlasel. Tahan neid endale. Tahan neid nüüd, sest ma tulen varsti."

See liigutab mind veelgi. See purustas minu südame. Ta armastab viletsaid ja rõhutu, neid, kes on pimedas augus ega leia väljapääsu. Tema empaatia on piiritu ja armastus tingimusteta.

Kui esimest korda kohtusin naisega aknal, palvetasin koos kahe naisega. Olin ehmatanud, sest nägin Jeesust seal koos meiega.

Olin seal esimest korda. Teadsin täpselt, millises keskkonnas olin. Ma polnud varem olnud sellises olukorras. Ma ei suutnud mõelda midagi muud kui: "Ära puuduta siin midagi."

Äkki nägin Jeesust: "Mida Sina siin teed? Sa ei peaks olema siin. Sa peaksid olema kirikus vastu võtmas laule, ülistust ja teenimist. Mida Sa teed siin, tüdrukute aknal?"

Ta vastas: "Olen siin alati. Ma hoolitsen nende eest. Räägin neile: "Ma saan aidata Sind välja. Ma armastan Sind. Ära jää masendusse. Minul on Sinu jaoks parem elu."

See purustas täiesti minu mõtlemise, et arvasin end olevat seal aitas, mõeldes, et minul on neile midagi anda. Ma ei soovi olla üleolev, kuid olen üksnes aus.

Ja siin on Issand ise. Tema on ainus, kellel oleks põhjust kiidelda. Tema on Jumal ja ta on seal võrdväärse, nende sõbrana. See andis minule armastust ja empaatiat nende

suhtes. See asetab mind vastamisi oma uhkuse ja usulise kasvatusena.

Ma mõtlesin, et kui tema on seal, siis ka mina pean olema sealsamas. Ka mina pean osutama neile mõistmist ja aitama neid välja.

Usun, et armastus muudab kõik, nii olukorrad kui inimesed. See on võimas ja usu või mitte, kuid enamusel neist on Piibel.

SS: Piibel seal?

EM: Nad kuulavad töötades ülistusmuusikat, et nad ei masenduks ega teeks enesetappu. Otsekui Issand ise hoiaks neid tervena, et saada neid sealt välja. Ma tean, et see ei sobi religioosse mõtteviisiga, kuid see on minu kogemus ja ma olen seda näinud.

SS: See on tõesti puudutav. Väljendasin juba oma Jumalasuhet. Tahaksin teada, kuidas see algas? Õppisid kuulma Jumala häält juba väikese lapsena.

EM: Kasvasin poolkristlikus kodus. Ema oli vaga kristlane. Tema suguvõsa oli olnud kristlik põlvkond. Isa oli alkohoolik ja see on oma lugu.

Kasvasin kirikus. Olime tüüpiline perekond. Lapsi kohustati minema kirikusse. Kui olin umbes 7-8 aastane, saatis ema mind tädi juurde midagi tooma. Kui tulin koju, seisis trepil keegi mees. Teadsin, kes ta oli. Ta ütles: "Ma tahan sinuga rääkida."

Vastasin: "Me ei saa rääkida Sinuga siin trepil."

See oleks tõesti imelik, kui kõik möödaliikujad näeksid, et räägin siin Jeesusega. „See oleks imelik."

Ta ütles: "Räägime nüüd. Kõik läheb hästi."

Ta rääkis minule plaanist, mis tal oli minu elu jaoks. Ta soovis, et minust saab misjonär. Ütlesin: "Ma ei taha olla läkitatu. Need on vaesed ja kurvad."

Meil käis misjonäre. Neil oli kurb elulugu. Nad kõik vajasisid palju raha. Nad olid toredad, kuid mina soovisin olla ärinaine.

Tahtsin minna ülikooli ja saada firmajuhiks. Soovisin edukat elu. Tahtsin teha mitmesugust. Siiski soovis Jeesus, et minust saaks misjonär.

Ütlesin: "Ei, olen alles kaheksa-aastane. Ema ei ole

nõus. Mina pean minema mänguväljakule ja kooli."

See oli huvitav vestlus.

SS: Sellest sai kõik alguse.

EM: Just nii. Lõpuks ta küsis: "Kas ma võin tulla uuesti?"

Vastasin: "Muidugi."

Ta käis igal öhtul või päeval järgmised kümme aastat.

SS: Mainisid, et su isa oli alkohoolik. Kuidas kohtumised Jeesusega aitasid sul toime tulla?

EM: Üks tähelepanuväärsem kohtumine oli siis, kui ma olin 15-aastane. Jeesus tuli minu tuppa ja ütles: "Anna isale andeks."

Vastasin: "Ma ei saa aru."

Isa oli olnud joobnud iga päeva minu elus. Ta oli üsna vägivaldne. Ta ei löönud, kuid kui talle toit ei meeldinud, viskas ta taldriku põrandale.

Ütlesin Jeesusele: "Ma ei saanud tuua sõpru oma koju. Häbenesin isa. Olin häiritud isa joomise tõttu. Sa ei mõista, milline on minu elu."

Ma olin vihane ega saanud anda andeks.

Ta vastas: "Evelyn, ma tahan et sa annad andeks."

Väitlesin Jeesusega. Loetlesin põhjuseid, miks ma ei saa anda isale andeks.

Jeesus ütles: "Tahan, et sa näeksid midagi."

Ta näitas mulle nägemuse, milles isa oli viieaastane. Tema isa karistas teda mingi väikese asja pärast, mida ta oli teinud. Vanaisa, minu isa isa, sidus minu isa puu külge. Isa jalgadel oli punaseid sipelgaid, kes hammustasid teda kibedasti. Need piinasid isa.

Jeesus ütles:

"Tema joomine on tingitud sellest valust, mida ta on kannatanud. Teda ei ole mõistetud. Ta ei ole paha inimene."

Äkki taipasin, see oli olnud põhjus isa joomisele. Mõistsin nüüd, mis oli isa südames. Hakkasin tundma empaatiat ja uut mõistmist isa suhtes. Kohtusin isaga ja andsin talle nuttes andeks. Kallistasime ja nutsime koos.

Ta ei lõpetanud joomist, kuid meist said lähedased. Armastasime palju teineteist. Isa lahkus kaks aastat hiljem. Ta jõudis vastu võtta Jeesuse. Olen tänulik, et jõudsimme ära

leppida. See oli Jeesuse algatus.

SS: Rääkisid, et Jeesus käis sinu juures, kui olid veel laps. Kuid hiljem õppisid teisigi viise kuulda Jumala häält ja ära tunda tema kõnelust. Kuidas sinu ja Jumala suhe on muutunud aastatega? Kuidas kuuled teda nüüd?

EM: Kui olin paarikümne, ütles Jeesus: "Oled tulnud minu juurde. Olen alati teinud algatuse. Nüüd muudan kõik. Kui tahad minuga rääkida, siis otsid mind."

See muutis kõik. Mul polnud seni vaja midagi teha. Tema tuli külla. Vestlesime. Väitsin vastu. Valasin välja oma südame.

Nüüd pidin minema tema juurde. Tuli palvetada tunde. Pidin õppima kuulma tema häält selgelt ilma teda nägemata. See oli täiesti uus väljakutse. Ma pidin mõistma tema sisemist juhtimist.

Selles oli palju õppimist. Oli vaja aega ja vastupidavust. See ei olnud enam otsene vestlus, et küsisin ja sain vastuse. Nüüd esitasin küsimusi, mille järel kestis nädalaid ja vahel kuid, enne

kui sain vastuse. Õppisin püsivust.

SS: Mida see õpetas? Mõni soovib kuulda Jumala häält, aga ei kuule. Milliseid nõuandeid annaksid?

EM: Olin Argentiinas aastatel 1997-98. Sain prohveteringu, et minu elus algab kümneaastane torm. Minu päästis vaid see, et kuulen Jumala häält.

Kujuta ette sellist prohveteringut. Pöördusin tagasi Kanadasse. Rääkisin Issandaga. Ta ütles, et prohvetering on tõsi.

Minu lapsed olid siis väikesed. Otsustasin, et hakkan tõusma öösel kell 01:30, et minna alakorrusele siis, kui kõik magasid. Seisin üks jalg diivanilaual ja teine jalg diivanil, et ma ei jääks magama. Järgnevad kümme aastat õppisin ootama kõik ööd kuni kella seitsmeni hommikul.

Ta ütles, et tähtsaim Piiblis on see, mida öeldakse lause "Ja Jumal ütles" järel. Tähtsaim on kuulata, mida ta ütleb.

Seda õppisin tegema. Uskusin, et minu elu sõltub sellest. Olin näljane, kuid see

oli niiõelda ellujäämine.

SS: Mitmel erineval viisil kuuled tema häält? Kas kuuled sisemist häält või loed Piiblist? Kuidas Jumal sinuga räägib?

EM: Sul on õigus. On olemas sisemine hääl ja juhtimine. Usu või ära usu, armastan sõna Piiblist. Minu arvates peame tagasi pöörduma Sõna juurde rohkem senisest.

Võin lugeda piiblikatkendit paarsada korda nädala, kahe nädala või pikema aja jooksul. Sellel ajal võib ta rääkida minule sügavauti sellest kohast. See on väga tervendav. See annab palju ilmutust.

Üks väike näide. Põlesin läbi. Jeesus viis mind läbi 23. psalmi. Lugesin seda iga päev umbes viiskümmend korda.

Siis ta näitas minule, kes mina olen psalmis ja mis oli protsessi eesmärk. Ta tervendas minu mõne nädala jooksul selle psalmi abil. Kogesin tõelist tervenemist.

Olen suur Piibli toetaja. See ei saa olla midagi pinnapealset. Sõna tuleb saada sügavale hinge. See õnnestub vaid seda

lugedes ikka uuesti, seni kuni sellest saab elu.

SS: Hea nõuanne. Nüüd saad võimaluse rääkida vaatajale, mis iganes on südamel.

EM: Nüüd on Soome aeg. Olen näinud, et Issand tegutseb siin. Käisin viimati Soomes juunis. Kohtusin siis siin Jeesusega. Ta võitles rahva eest. See oli Jeesuse ja hülgamise vaimu vaheline lahing.

Nägin, et soomlaste meelte ja mõtete vastu rünnati üksinduse, hülgamise ja masenduse mõtetega. Jeesus sõdis selle vastu.

Ta osutas mõistmist Soomele ja kutsus inimesi enda juurde: "Armastan teid. Hoolin teist. Olen siin teie jaoks. Võitlen teie eest."

Julgustan inimesi avama oma südame Issandale, sest see hetk on heakskiidu aeg. Ta võitleb iga inimese eest. Ta liidab inimesi endaga. "Olen siin teie jaoks, millised poleks ka olukorrad."

SS: Kas sa palvetaksid inimeste eest?

EM: Isa, Jeesuse nimel palvetan iga vaataja eest. Anna rahu nende südamele. Too

heakskiit nende olukorda. Palvetan samuti perekondade eest. Tervenda valdkondi, mis vajavad tervenemist.

Palvetan kõikide selliste alkohoolikute eest, kes põgenevad alkoholi eest. Luba neil avada oma süda ja tee, et Jeesus mõistab nende valu ja üksindust. Ta soovib tulla alkoholi asemele. Ta soovib tõsta sind sülle ja lohutab sind.

Kui keegi kannatab üksinduse all, palun talle Jeesuse sõprust ja armastust. Kui keegi kannatab, tema teab. Ta tõeliselt mõistab. Ta ei mõista sind hukka. Kuu-lutan armastuse osadust, ühenduse ja heakskiidu kogemist. Palvetan, et koged soojendavat vastuvõttu ja jõudu minna edasi.

Kui kellelgi on haigust, palun tervenemist, rahu ja lohutust sinule ja su pereliikmetele. Önnistan Soomet Jeesuse nimel. Aamen.

SS: Tänu et olid saates, önnistatud aega Sulle siin, Soomes! Önnistust teie tööle Amsterdamis.

EM: Tänu, et sain tulla. Oli meeldiv vestelda.

Kus sa oled, Taavet?

Ps 51: Lauujuhatajale: Taaveti laul, kui prohvet Naatan tuli ta juurde, pärast seda kui Taavet oli käinud Batseba juures.

Jumal, ole mulle armuline oma heldust mööda, kustuta mu üleastumised oma rohket halastust mööda! Pese mind hästi mu süüteost ja puhasta mind mu patust!

Sest ma tunnen oma üleastumisi ja mu patt on alati mu ees. Üksnes sinu vastu olen ma pattu teinud, ja olen teinud seda, mis on paha sinu silmis, et sa oleksid õiglane oma sõnades ja selge oma kohtumõistmises.

Vaata, süüteos olen ma sündinud ja patus on ema mu saanud. Vaata, sul on hea meel tõest, mis asub südame põhjas, ja salajas annad sa mulle tarkust teada.

Puhasta mind patust iisopiga, et ma saaksin puhtaks; pese mind, siis ma lähen valgemaks kui lumi! Anna mulle kuulda rõõmustust ja

rõõmu, et ilutseksid mu luudliikmed, mis sina oled puruks lõõnud!

Peida oma pale mu pattude eest ning kustuta kõik mu pahateod! Loo mulle, Jumal, puhas süda, ja uuenda mu sees kindel vaim! Ära heida mind ära oma palge eest ja ära võta minult ära oma Püha Vaimu!

Anna mulle tagasi rõõmusus sinu päästest, ja heameelne Vaim toetagu mind! Ma tahan üleastujaile õpetada sinu teid, et patused sinu poole pöörduksid. Kisu mind välja veresüüst, oh Jumal, mu pääste Jumal! Siis mu keel laulab rõõmsasti sinu õiglusest.

Issand, ava mu huuled, et mu suu kuulutaks sinu kiidetavust! Sest tapaohvrid ei meeldi sulle, muidu ma annaksin neid; põletusohvrist ei ole sul head meelt. Jumalale meelepärane ohver on murtud vaim, murtud ja purukslöödud südant ei põlga Jumal.

Tee head Siionile oma head meelt mööda, ehita Jeruusalemma müürid! Siis hakka-vad sulle meeldima õiguse ohvrid, põletusohvrid ja koguhvrid, siis tuuakse härja-värsse su altarile!

Vaatleme Taaveti juhtumit. Jumal lubas tema välise maailma langeda, et paljastuks tema sisemine maailm ja nii pääses Jumal teda tervendada ning uuendama sisemiselt. Jumal keskendub alati sisemisele elule.

On tervistav esitada punase palli küsimus. Sa võid liikuda imelikus linnas: oled eksinud, navigaatoriga ei ole ühendust, siis leiad kaardi. Tunned kergendust, kui leiad punase ümmarguse tähise: "Oled siin." Teekond vajab alguspunkti.

Nii on ka vaimulikult. See on üks tähtsamaid küsimusi, mida võime esitada ja mida peaks küsima: "Mis toimub minu sees ja kus ma olen, Issand?"

Tuleme alati Jumala juurde sellisena nagu oleme, mitte teeseldes. Avame temale, mis toimub meie sees. Jumal näeb

seda niikuinii, kuid ta tahab, et nõustume sellega, sest siis saab ta alustada. Ta ei ütle: "Peaksid olema seal. Mine sinna, alles siis tegelen sinuga."

Ei, ta tuleb sinna, kus meie oleme. Ta avalikustab selle ja juhib meid sinna, kuhu tema tahab.

Küsimine: "Kus sa oled Taavet?" Vastus üllatab. Kuidas on see võimalik mehel, kes oli võitnud ja nii lähedal Jumala südamele?

Eelloetud tekstikatkendis oli ta langenud abielurikkumisse. Sellele järgnes kurbus ja valed, kuid kõiges muus oli ta mees Jumala südame järgi.

Ka teie olete mehed ja naised Jumala südame järgi! See on tõsi. Kui sündisid Pühast Vaimust, võttis Jumal ära sinu vana südame ja andis uue südame. See Jumala süda sinus on Püha Vaimu poolt istutatud. See on sinu tõeline mina. Ütle: "Olen Jumala südame järgi." Aamen. See on tõde.

Sellel hetkel enne pattulangust võis Taavet öelda siiralt: "Olen õnnestunud." Teda oli

õnnistatud. Ta oli võitnud lahinguid. Ta oli edukas kodus ja välismaal, rahva armastatud kangelane.

Ta oli hiljuti saanud prohvetearingu, milles Jumal tõotas kaitsta tema tulevikku. Seda saab lugeda 2. Samueli 7-s peatükis, milles prohvet Naatan lubab, et Taaveti sugu ja kuningriik püsivad igavesti – ja Taaveti troon on igavesti kindel. Taavet sai töotuse, mida Jumal kunagi ei tühista.

Taavetist sünnib dünastia. Jumal tegi lepingu temaga. Siit tuleb väljend "püha ja kindel Taaveti arm". Jumala armust garanteeriti tema tulevik.

Sina ja mina oleme samasuguses seisundis. Meid on õnnistatud kogu taevaliku õnnistusega Kristuses. Kui vastad üleskutsele: "Olen saanud õnnistuse ja heakskiidu," on see tõde. Sinu tulevik on kindel. Kristuses sa kunagi ei maitse surma ega põrgupiina. Jeesus kannatas surma sinu eest. Sinu tulevik on tagatud. Oled osa Jumala kuningriigist igavesti. Halleluuja! Tähistada seda.

Taavet oli vaimustatud. Ta

mõtles: "Mina olen selle saavutanud. Olen õnnestunud. Saavutasin oma eesmärgi ja unistuse. Sain pärandi. Minu koht ajaloo on kindlustatud." Ta ütles isegi: "Nüüd tean, et Jumal on minu poolel."

Tasub olla ettevaatlik, kui tuleb pähe selliseid mõtteid. Võib olla ta mõtles: "Midagi ei saa enam minna viltu. Edaspidi sujub kõik nagu iseenesest. Minu positsioon on turvaline." See on ohtlik koht!

Muidugi oli Taavet kaitstud Jumalas.

2Sm 7:18 võttis Taavet vastu prohvetearingu Naatanilt. Ta rääkis Issandaga.

"Siis kuningas Taavet läks [Jumala telki] ja astus [istus] Issanda ette ning ütles..."

Kui tunned Vana testamenti, siis tead, et see on eriti ebatavaline, kui mitte ainukordne koht "istuda" Issanda ees. Taavet istus oma soorituste istmel. Kõik oli valmis. Enam polnud vaja teha muud kui hingata Issandas.

Jälgi tema hoiakut: *"Issand, mu Jumal, kes olen mina?"* Ta on alandlik.

"... ja kes on mu sugu, et sa

mind senini oled saatnud?"

Andnud sellise t otuse, on ta alandlik ja paindlik. Ta r oostab Jumalas. Ta tunnus-
tab Jumala headust. Ta teab, et see on tema arm.

V ahen udliku karjasepoisi p evist alates oli Jumala käsi olnud tema peal. See oli tema edukuse ja rahvasoosingu allikas. Taaveti kuningriiki peetakse igavesti Iisraeli kuldajastuks. Taaveti kuningriik oli eeskujuline Messia kuningriigist, kuhu me kuulume.

Mis oli aga toimumas Taaveti südames siis, kui Jumala Vaim hakkas tegema temas oma t ood, tooma kahetsust ja muutust? Jumal tegutseb nii nagu alati, seestpoolt välja-
poole.

Vaatame inimese käitumist. Kui see näib olevat hea, mõtleme, et kõik on hästi. Kui keegi lõpetab valek aitumise, arvame, et ta on parandanud meelt. Meeleparandus ei ole üksnes väline. See haarab ka südant.

õnneks on meil Psalm 51. Sellest näeme, mis oli toimumas Taaveti südames. Jumala

Vaim tegi seal t ood ja muutis Taaveti südant. See algas siis, kui Naatan asetab Taaveti vastamisi oma patuga. Prohvet Naatan r aakis loo lammastest ja muust. Loos ilmnenud ülekohus vihastas Taavetit.

Naatan  tles: "See mees oled sina! Sina oled see ülekohtune."

2Sam 12:13 vastab Taavet Naatanile. Mulle meeldib see. Taavet ei p ua olukorrast välja keerutada, õigustada oma tegu, arutleda oma käitumise üle või otsida kergendavaid asjaolusid. Ta nõustub.

„Mina olen pattu teinud Issanda vastu.” See on hea hoiak. Nõustume Issanda ees, et oleme teinud pattu, oleme olnud vastupanijad ja eksinud tema vastu.

Naatan vastab Taavetile: *„Issand on juba su patu sulle andeks andnud. Sa ei sure.”*

See oli muusika Taaveti kõrvadele. Kui imeline ja armuline on Jumal. Teame Taaveti patukahetsuspsalmist, et ta lähenes Jumalale ja sõltus Jumalast: *„Jumal, ole mulle armuline oma heldust m oeda, kustuta mu üle-*

astumised oma rohket halastust mööda!" See tähendab: „Ma ei saa õigustada oma tegusid.”

Olnuks võimalus väljendada: „Anna armu, kuna väärin seda, kuna kaotad hea kuninga, kuna sinu eesmärk läheb muidu tühja. Tee seda minu pärast.” Ei.

Ta ütles: "Anna andeks. Pühi see ära oma armu pärast."

Toetumine millelegi muule kui Jumala armule osutab, et me ei ole murdunud ega paranda tegelikult meelt.

Jumal ütleb, et ta annab andeks. Taavet oli vastamisi Jumala armastuse ja armuga. See on paljastavam ja mõjuisam võimalik vastuseis.

Ära sunni inimesi kohtama asju vihas või süüdistustes. Ära mõtle, et ainus viis panna nad muutuma on süüdistamine ja nende elu üle moraliseerimine. Ei. Osuta Jumala armu igas olukorras. See toob hämmastava muutuse.

Taavet nõustub süüdistusega.

Ps 51:3-4: "*Sest ma tunnen oma üleastumisi ja mu patt*

on alati mu ees. Üksnes sinu vastu olen ma pattu teinud, ja olen teinud seda, mis on paha sinu silmis, et sa oleksid õiglane oma sõnades ja selge oma kohtumõistmises."

Ta toetub siin Naatani prohvetearmu lõpuosale. Naatan ütles: „Issand on juba su patu sulle andeks andnud. Sa ei sure.”

See on Jumala arm ja andestus.

Sama armu Vaimus ilmutab Jumal ka oma karistuse 2. Sam. 12:10—15: "*Aga nüüd ei lahku mõök su soost mitte iialgi, sellepärast et sa oled mind põlanud ja oled võtnud hett Urija naise enesele naiseks. Nõnda ütleb Issand: Vaata, ma lasen sinu oma soost tulla sulle õnnetusi; ma võtan sinu naised su silma ees ja annan su ligimesele [Taaveti pojale Absalomile] ja tema magab su naistega selle päikese paistes. Kuigi sina oled seda teinud salaja, teen mina seda kogu Iisraeli ees ja päise päeva ajal.*"

Siis ütles Taavet Naatanile: „Mina olen pattu teinud Issanda vastu.”

Ja Naatan ütles Taavetile:

„Issand on juba su patu sulle andeks andnud. Sa ei sure. Ometi, kuna sa selle asja pärast oled pannud Issanda vaenlased teda kõvasti pilkama, siis peab küll poeg, kes sulle on sündinud, kindlasti surema!”

Siis Naatan läks koju. Ja Issand lõi last, kelle Uuriya naine oli Taavetile ilmale toonud, nõnda et see haigestus.

Laps suri. Absalom mässas. Taaveti osaks sai avaliku häbi ja alandus. Ta pidi põgenema elu eest, kui tema oma poeg püüdis haarata temalt valitsuse.

Ta kaotas peaaegu kõik, kuid Jumal säästis tema elu. Lõpuks säilis ka dünastia ja Taavet püsis troonil. Teades, mis oli tulemas, ütles Taavet: "Oled õiglane ja puhas oma kohtumõistmistes. Alistun Sinule ja Sinu karistusele, sest näen, et olen teinud valesti ja tahan, et aitad mul muutuda."

Kristlastena me teame seda karmi tõsiasja, et meis elab langenud inimloomus. Meie patune olemus võitleb Jumala vastu. Piibel nimetab seda

"lihaks". Liha vihkab Jumalat ja mässab Jumala vastu. Liha asetab ennast troonile ja lööb risti Kristuse, kuid Kristus lööb risti liha.

Taavet ütleb: "Mu ema on mind patus sigitanud." See ei tähenda, et Taavet oleks sündinud moraaltust suhtest. See tähendab, et ta oli patune juba viljastumisest saadik ja kandis jumalavastasuse viirust.

Sellest areneb jumalavastane loomus. See saab hiljem vormi, milles valime jumalavastastena kõike peale Jumala, et saada seda, mida tahame. Püüame valitseda oma elu, vältida valu ja taotleda naudinguid.

Sellised me oleme. Elus on erinevaid olukordi, mis kujundavad meie liha teatud suunas. Seetõttu võime ülistada: "Halleluuja! Ülistame Sind, imeline Jumal, kuid see naine minu kõrval... Jumal, juhi mind järgmisel korral teise kohta või kogudusse, kuna ta on kohutav."

Seda teeme ülistades. Oleme kõik samasugused, vaid detailid erinevad. On

imeline, kuidas liha hoiab üha meist kinni. Pühitsusprotsess on see, et hakatakse mõistma, kuidas liha mõjutab eriliselt meid, ja siis hüljatakse see täielikult.

Ma ei püüa seda muuta. Liha ei saa muuta. Liha ei saa võita lihaga. Vaid Jumala Vaim on piisavalt võimas andma seda, mida vajatakse "ei" ütlemiseks lihale.

Peame selle risti lööma, suruma selle alla, lükkama selle kõrvale – kuidas iganes soovitakse seda väljendada. Vaid koos Jumala Vaimuga. Seda ei suuda üksi.

Kui Taavet hakkab rääkima Jumalale, ei ütle ta kordagi: "Andke andeks, püüan järgmine kord paremini. Kui annad andeks seekord, töötan, et ei tee enam kunagi nii. Annan topeltkümnnise, et korvata seda Sinule. Püüan rohkem. Palvetan rohkem. Loen rohkem Piiblit. Teostan karmimat enesedistsipliini."

Nii head, kui need asjad ka näivad, on see tõelisuses sama, et liha püüab võita liha. Mida rohkem võidelda lihas, seda raskematesse ahelatesse satutakse.

Kas see pole paljude meie seisukord? Rabeleme, kuid olukord läheb ikka halvemaks. Ütleme:

"Jumal, ma ei tee enam kunagi nii." Siis aga teeme seda jälle.

"Ole sellele inimesele armuline." Ja siis: "Heippa! Ma ei talu sind!"

Mida rohkem vannutakse muutust, seda tihedamini seotakse ennast vanaga. On olemas väljapääs, kuid mitte oma pingutuste kaudu. Peab tunnistama oma rikutud loomust ja ütleva: "Miski inimlik ei saa vabastada mind sellest rikutud lihast."

Siis jõutakse tegeliku murdumiseni. Mõistame murdumist valesti. Ps 51:17 on selle psalmi võtmesalm.

"Jumalale meelepärane ohver on murtud vaim, murtud ja purukslöödud südant ei põlga Jumal."

Millest ta räägib? "Jumal, olen jõudnud murdumise kohta. Oma meetodid on kõik kasutatud. Ma ei saa ise ennast muuta. Vaid sina saad aidata."

Paulus ütleb Ro 7:24-25:

*"Oh mind õnnetut inimest!
Kes ostab mu lahti sellest
surma ihust? Aga tänu olgu
Jumalale meie Issanda Jee-
suse Kristuse läbi! Niisiis, ma
teenin mõistusega küll
Jumala Seadust, kuid oma
loomusega patu seadust."*

Kui keegi nimetab ennast õnnetuks inimeseks, soovi-
tame talle psühhoteraapiat.
Tal on madal enesehinnang.

Maailm püüab upitada.
"Sina ei ole nii halb."

Sama teevad sõbrad: "Seda
sa küll ei mõelnud. Ta oli ju
selle ära teeninud. Sa ei ole
nii paha. Järgmisel korral tee
siis paremini."

Sedasi upitame liha.

Aidakem teineteist jõuda
sellesse kohta, kus ütleme:
"Kui Jumal ei aita, jään
igavesti selliseks. Patu ja
surma käsk tegutsevad
minus."

Paulus hüüab. "Oh mind
viletsat inimest! Ma ei tee
seda, mida ma tahan. Teen
seda kurja, mida ma ei taha."

See on Pauluse tunnistus.
Teoloogid väitlevad, millises

etapis Paulus sedasi räägib.
On vaieldamatu, et see,
millest Paulus räägib, on tut-
tav meile kõigile. Oleme olnud
samas kohas.

Väljapääs on ütluses:
"Jumal, ma ei suuda seda.
Olen vilets inimene." See on
tõeline murdumine.

"Kes päästab mind?" s 25:
*"Aga tänu olgu Jumalale meie
Issanda Jeesuse Kristuse
läbi!"*

Roomlaste kaheksandas
peatükis ta jätkab: *"Sest elu
Vaimu seadus Kristuses Jee-
suses on vabastanud su patu
ja surma seadusest."*

Selgitan asja. Loodetavasti
ei kahjusta see seda CD-d, kui
see maha kukub. Milline
seadus siin mõjub? Raskusjõu
e gravitatsiooni seadus.

Ütlen: „Ei kuku maha.
Kuulutan, et sa seisad õhus.”

See on liha loomus. Seadu-
sest on vaid üks väljapääs.
Teine seadus, mis sekkub
mängu. See on ainus välja-
pääs.

See on Jumala Vaimu põhi-
mõte, kes tuleb siis, kui kõik
sinu sees läheb valesti. Palud
abi Jumalalt ega püüa oma

jõuga. Hingad Püha Vaimu töös ja väes. Ta sekkub olukorda. Vaid tema teeb seda. Aamen ja aamen.

Taavet sõltus täielikult Jumala armust. Seetõttu ütleb ta Ps 51:10: „*Loo mulle, Jumal, puhas süda.*”

Kas: "Tahan muutuda. Tegutsen teisiti." Ei.

"Sina loo mulle puhas süda, uuenda minu sees kindel vaim."

Ma ei püüa inimlike võimalustega. Palun Jumalalt abi. Seetõttu ei oota Jumal moraali, uuenemist või käitumismuutust, vaid südame muutust, mis viib tõelise uuenemiseni. Suur muutus Taavetis toimus sisemiselt. Jumal muudab meid alati seestpoolt väljapoole.

Taavet tuli murdumise punkti. Murdunud, kaduv hing. Mitte olukordade või patu tagajärjel murtud. Valu murtud? Ei.

Taavet murdus, kuna ta teadis, et tema lihal ei ole võimalust meeldida Jumalale. Siin astub Jumal pildile.

Aastaid tagasi veetsin jõule Brasiilias. Oli korraldatud nii, et meie hotelli lähedal oli kaunis ujumiskoht sukeldumismisvahendite laenutusega. Mõtlesin, et käin mõnel päeval sukeldumas Salvadori lahes.

Lahes peab alati olema ettevaatlik hoovustega. Kui sukelduda uues kohas, ei anna korraldaja üksnes vahendeid, ei viska üle parda ega ütle: "Näeme siis!" Keegi tuleb juhendajaks, sest kohalikud teavad parimaid kohti ja ohukohti.

Üks oht on hoovus. Kui satutakse tugeva hoovuse kanda, ei jõua enam selle vastu võidelda. Hoovuseid saab vältida. Selleks on olemas juhised, kuid voolus pole enam teha midagi.

Juhendaja viis meid liiga kaugele. Sattusime hoovusesse. Pingutasime, kuid juhendaja tajus, et oli õigem lasta ennast voolust kanda. Hoovus viis meid merele ja kiiresti järgmisse lahte. See tundus nagu Bondi reis.

Tõusime veest puhkavate perede keskele. "Kes need sukeldujad on? Või on nad

hoopis luurajad?"

Järgmise päeva planeerimisel öeldi: "Täna me ei võitle hoovuse vastu. Läheme koos sellega."

Veevoolus sukeldumises lastakse ennast voolust kanda. Ise ei pea tegema midagi. Vool tõmbab kaasa. Vool viis meid kaks kilomeetrit. Polnud mingit pingutust. Üksnes nautisime sõitu.

Loo esimene osa on sellest, kui püüame võidelda liha võimsa voolu vastu oma jõuga. See on võimatu.

Loo teine osa on siis, kui ütleme: "On teine vool, Püha Vaimu vool. Püha vaim kannab meid."

Siin on osa nendest lausungitest, mis ei pea alati paika, kuid antud kohas on need kasulikud: „Lase voolul end kanda. Lase lahti ja lase Jumalal tegutseda.”

Pingutuseta pühadus. On oht mõelda, et pole vaja teha midagi. Muidugi tuleb teha koostööd Püha Vaimuga. Sina koos Vaimuga lööd risti liha, mitte oma jõuga.

Seda mõtles Jeesus, kui ütles: "Võtke enda peale minu

ike ja õppige minult... ja te leiate hingamise oma hingedele." See on kerge.

Johannes ütles, et Jumala käsud ei ole rasked. Hea uudis on see, et liha teeb oma tööd pinna all. See on tugev voolus, mis viib ikka kaugemale Jumalast.

Kuid kui lähed sügavamale Jumalas, leiad sealt teise voolu, tugevema ja jõulisema kui liha vool. See on Püha Vaimu jõgi, mis teeb tööd sinus, mis on voolamas välja uue loomuse loomulikkusest.

Elava vee jõed. Kui sukeldud, on need alati sügavustes. Sukeldudes võib vooluseid olla kui tahes sügaval. Tava-päraselt on Vaimule soodsamad voolud sügaval.

Lõpuks: ela Vaimus, hinga Pühas Vaimus. Pane tähele, et siis suundutakse tegema asju, mis oleksid täiesti võimatud oma jõuga. Nii saab võita sõltuvusi. Nii võib võita patu ja ahelad oma elus – hingates Jumalas ja leides iseennast, et ta on andnud uue südame ja uue vaimu – ning siis voola koos sellega.

COLIN DYE

